

Слова Жыцця на чэрвень 2013

«Калі, робячы дабро і пакутуючы, церпіце, гэта даспадобы Богу» (1 П 2, 20)

Святы апостал Пётр тлумачыць сваім супольнасцам тое, на чым менавіта заснаваны сапраўдны дух Евангелля, спасылаючыся на дзяржаўныя і асабістыя жыццёвыя сітуацыі іх членаў.

Тут ён звяртаецца да рабоў, якія навярнуліся да веры, і якія — як і ўсе рабы ў тым грамадстве — перажывалі, часам несправядліва, непаразуменні і крыўды. У больш шырокім сэнсе, гэтыя словы звернуты да ўсіх людзей, якія ў нейкім часе і месцы вымушаны пакутаваць з-за несправядлівасці і неразумення з боку сваіх бліжніх, няхай бы гэта было начальства ці роўныя ім людзі.

«Калі, робячы дабро і пакутуючы, церпіце, гэта даспадобы Богу»

Апостал раіць не паддавацца інстынктыўнай рэакцыі, якая можа паўстаць у гэтай сітуацыі, але пераймаць стаўленне Езуса. Больш за тое, ён заклікае адказваць з любоўю і нават бачыць у гэтых цяжкасцях і неразуменнях ласку, гэта значыць тое, што дапускаецца Богам як магчымасць прадставіць сведчанне сапраўднага хрысціянскага духу. Робячы так, тыя, каго пераследуюць, могуць праз сваю любоў прывесці да Хрыста таксама і тых, хто іх не разумее.

«Калі, робячы дабро і пакутуючы, церпіце, гэта даспадобы Богу»

Некаторыя людзі на падставе гэтых слоў альбо іншых падобных хацелі б абвінаваціць хрысціянства ў падтрымцы празмернай павягі, якая закалыхвае сумленне, аслабляе актыўнасць у барацьбе з праявамі несправядлівасці.

Але гэта не так. Калі Езус вучыць нас любіць нават тых, хто не разумее нас і крыўдзіць, гэта не таму, што Ён хоча зрабіць нас неадчувальнымі да несправядлівасці. Наадварот! Ён робіць гэта таму, што хоча навучыць нас, як пабудаваць па-сапраўднаму справядлівае грамадства. Мы можам гэта зрабіць, распаўсюджваючы дух сапраўднай любові і любячы першымі.

«Калі, робячы дабро і пакутуючы, церпіце, гэта даспадобы Богу»

Як жа нам жыць Словам Жыцця ў гэтым месяцы?

Мы таксама можам сустрэцца з недахопам разумення і быць пакрыўджанымі ў многіх адносінах: можам сустрэцца з недалікатнасцю і няветлівасцю, несправядлівымі меркаваннямі, няўдзячнасцю, абразамі, нейкімі па-сапраўднаму вялікімі крыўдамі.

Ва ўсіх гэтых сітуацыях мы павінны засведчыць пра любоў, якую Езус прынёс на зямлю, засведчыць для ўсіх, а значыць і для тых, хто да нас ставіцца дрэнна.

Слова гэтага месяца кажа нам, каб мы, сапраўды абараняючы справядлівасць і праўду, не забываліся, што наш першы абавязак як хрысціянаў — любіць бліжняга свайго, гэта значыць займаць у адносінах да яго паставу такога разумення, прыняцця і міласэрнасці, якія Езус займаў у дачыненні да нас. Такім чынам, нават абараняючы нашыя прынцыпы, мы ніколі не павінны разрываць нашыя кантакты з іншымі людзьмі і ніколі не паддавацца спакусе схаваць крыўду ці помсту.

І паводзячы сябе так, як бы мы былі прыладаю любові Езуса, мы тым самым зможам прынесці Бога нашым бліжнім.

К'яра Любіч
апублікавана ў «Città Nuova» 1978/10 і 2008/18, s. 9.